

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: D.M.M. Arens-Sikken

Αναρρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 73B και 73D της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ) να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται στο να φορολογήσει ένα κράτος μέλος ένα περιουσιακό στοιχείο, που αποκτήθηκε βάσει κληρονομικού δικαιώματος σε ευρισκόμενο στο κράτος αυτό ακίνητο το οποίο ανήκει στην κληρονομία ενός -κατά τον χρόνο του θανάτου του- κατοίκου άλλου κράτους μέλους, σύμφωνα με την αξία του ακινήτου χωρίς να λάβει υπόψη τα χρέη του κληρονόμου προς του άλλους τετιμημένους τα οποία απορρέουν από τη γενομένη με διαθήκη διανομή της κληρονομίας ανιόντος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πιο πάνω ερώτημα και, επί πλέον, σε περίπτωση που πρέπει να καθοριστεί με σύγκριση αν και σε ποιο μέτρο πρέπει να ληφθούν υπόψη τα από τη διανομή της κληρονομίας χρέη προς τους άλλους τετιμημένους, ποια μέθοδος συγκρίσεως -μία από τις δύο μεθόδους που προαναφέρθηκαν στο σημείο 3.6.6 ή μια άλλη μέθοδος- πρέπει να χρησιμοποιηθεί εν προκειμένω για να καθοριστεί αν ο φόρος κληρονομίας, που θα επιβαλλόταν αν ο διαθέτης ήταν κατά τον χρόνο του θανάτου του κάτοικος Κάτω Χωρών, θα ήταν μικρότερος από τον φόρο κληρονομίας των εν τη ημεδαπή περιουσιακών στοιχείων θανόντος κατοίκου αλλοδαπής;
- 3) Για να κριθεί αν το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο έχει από τη Συνθήκη ΕΚ υποχρέωση να επιτρέψει εν όλω ή εν μέρει την αφαίρεση των από τη διανομή της κληρονομίας χρεών προς τους άλλους τετιμημένους, έχει σημασία το αν η αφαίρεση αυτή οδηγεί σε μικρότερο αντιστάθμισμα, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, στο κράτος μέλος που θεωρεί ότι όσον αφορά την κληρονομία έχει φορολογική αρμοδιότητα λόγω του τόπου κατοικίας του διαθέτη;

Προσφυγή της 2ας Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-44/07)

(2007/C 69/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: U. Wölker)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές,

κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάρτιση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1), ή/και να ανακοινώσει στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Φεβρουαρίου 2005.

(1) ΕΕ L 41, σ. 26.

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-50/07)

(2007/C 69/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης (1), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να πληροφορήσει σχετικώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία,

- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/24/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2005.

(1) ΕΕ L 136, σ. 85.